

ønske det. Modellen består i, at to eller flere selvejende institutioner stifter en ny selvejende institution, som undervisningsministeren godkender som CVU efter en vurdering af, hvad de stiftende institutioner vil kunne tilføre et sådant fællesskab. Denne *betingede* CVU-godkendelse tilbagekaldes, medmindre de stiftende institutioner senest efter en aftalt periode på højst fem år er sammenlagt med den nye institution (CVU'et). Godkendelsen baseres på den forudsætning, at de kvalitative krav til CVU-dannelsen indfries gennem de stiftende institutioners arbejde hen imod en sammenlægning, og institutionerne forudsættes dermed at varetage både egne og de øvrige institutioners interesser med henblik på den kommende sammenlægning. Når de stiftende institutioner gennemfører sammenlægningen - hvad enten dette sker ved udløbet af den aftalte periode eller tidligere - opnår de status som partnere i et ubetinget CVU i overensstemmelse med et vedtægtsudkast, som ministeren har forhåndsgodkendt allerede i forbindelse med den betingede CVU-godkendelse.

Med hensyn til de til dato godkendte og forhåndsgodkendte CVU'er er der i henholdsvis otte, otte og syv tilfælde anvendt etableringsmodel a, b og c. Af de i alt 11 kerne-CVU'er er fire ubetingede CVU'er og syv betingede CVU'er.

Det er regeringens opfattelse, at velfungerende CVU'er skabes af institutioner, der er motiverede for det. Regeringen mener derfor, at det er helt afgørende, at CVU-dannelserne bygger på et reelt frivillighedsprincip. Allerede i forbindelse med vedtagelsen af CVU-loven pegede Venstre og Det Konservative Folkeparti på vigtigheden af, at strukturreformen på MVU-området skal bygge på, at de enkelte institutioner finder sammen i et juridisk forpligtende samarbejde, der blandt andet er kvalificeret til at løfte efter- og videreuddannelsesforpligtelserne. Man lagde vægt på, at det skal være op til de enkelte institutioners ledelser at afgøre, om og hvornår man er parat til at indgå i egentlige sammenlægninger, eller om man ønsker at satse på et forpligtende netværkssamarbejde mellem selvstændige institutioner.

I syv af de CVU-initiativer, der er taget til dato, har de involverede institutioner som anført ovenfor beholdt sig den fortrydelsesret, som selvejelovens betingede CVU-model giver. Lovforslaget respekterer, at formålet i CVU-loven med dannelsen af betingede CVU'er fortsat er at lede frem til en ubetinget CVU-dannelse. Regeringen ønsker imidlertid samtidig at sikre, at institutionernes frie valg af fremtidig strategi

accepteres, hvad enten strategien baserer sig på sammenlægning snarest eller videreførelse af det betingede CVU.

På denne baggrund fremsættes dette lovforslag for at styrke frivillighedsprincippet i CVU-lovgivningen gennem en indførelse af forlængelsesmulighederne i forhold til lovens bestemmelser om betinget godkendte CVU'er. Da det betingede CVU grundlæggende efter selvejeloven er dannet som en midlertidig institution, der er baseret på en forudsætning om et stadigt tættere samarbejde om opgaveløsningen, styrkes frivillighedsprincippet inden for denne grundlæggende forudsætning ved, at den midlertidige periode kan forlænges i op til to gange tre år, således at den midlertidige periode samlet set højst vil kunne udstrækkes til en varighed på 11 år.

1.2. Forenkling af bestemmelser om råd og udvalg i CVU'er

I forbindelse med den daværende regerings forlig med Socialistisk Folkeparti og Enhedslisten om det oprindelige CVU-lovforslag (lovforslag nr. L 187 (Folketinget 1999-2000)) blev der fremsat og vedtaget ændringsforslag, der medførte en højere grad af regulering af rådsstrukturen ved CVU'er.

Det blev således et krav, at de obligatoriske udviklingsråd, der skal rådgive CVU'ets ledelse om og koordinere samarbejdet om udviklingsbaseret og forskningstilknytning, frem for at være besat med forsknings- og udviklingskyndige repræsentanter for centerets lærerpersonale og med videnskabeligt personale ved forskningsinstitutioner, som centeret har samarbejdsaftaler med, samt med relevante fagpersoner fra det arbejdsmarked, herunder de professioner, som institutionens uddannelsesudbud retter sig til, skulle have et flertal af lærere og studerende fra CVU'et.

Det blev derudover et krav, at de obligatoriske efter- og videreuddannelsesudvalg, der skal rådgive om behovet for efter- og videreuddannelsesstilbud og udviklingsopgaver blandt aftagerne i regionen, frem for at være udpeget af repræsentanter for aftagerne m.v. skulle have en paritetisk sammensætning mellem personer udpeget af studiebestyrelser og lærere i CVU'et og personer udpeget af aftagere og dimittendorganisationer.

Endelig blev der indsat krav om dels råd for de studerende, dels såkaldte fælles råd - bestående af medarbejdere og studerende i lige forhold - på partnerniveau.

Venstre og Det Konservative Folkeparti stemte imod de nævnte ændringsforslag.